

ΤΗ Β' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Κυπριανοῦ, καὶ Ἰουστίνης τῆς Παρθένου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τῶν Ἁγίων τρία.

Ἦχος δ'

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι

Ἱερέων ἐν χρίσματι, καὶ Μαρτύρων ἐν αἵματι τῷ Θεῷ προσήγγισας, τελεώτατα, Κυπριανὲ παναοίδιμε, τὸ ἄνθος τῆς φύσεως, ἢ τῶν λόγων καλλονή, τῆς σοφίας ἀκρόπολις, τῆς ὀρθότητος, τῶν δογμάτων ἢ στάθμη, τῶν κανόνων, παναρμόνιος εὐθύτης. Ἐκκλησιῶν ἢ εὐπρέπεια.

Τῶν ἀθλούντων τὴν εὐκλειαν, τῶν Μαρτύρων τὸν στέφανον, ὑπογράφων ἔπεισας τοὺς θεόφρονas, κατατολμῶν γενναιότατα, ποικίλων κολάσεων, καὶ δεσμῶν καὶ φυλακῆς, καὶ σωμάτων γυμνώσεως, καὶ στρεβλώσεων, καὶ κρυμοῦ δριμυτάτου καὶ μαστίγων, καὶ θανάτου τελευταῖον, Κυπριανὲ πανσεβάσμιε.

Ἐπωδαῖς ταῖς τοῦ δαίμονος, τὰς ὠδὰς τὰς τοῦ Πνεύματος, καὶ Σταυροῦ τὸ τρίπαιον ἀντιτάξασα, τὴν παρθενίαν ἐτήρησας, καὶ Μάρτυς ἀήττητος, προσηνέχθης τῷ Χριστῷ, ἱερώτατον σφάγιον, ὅθεν ἔτυχες, τῶν στεφάνων τῆς νίκης, Ἰουστῖνα, τῶν Παρθένων καὶ Μαρτύρων, κεκοσμημένη φαιδρότησι.

Δόξα... Ἦχος β'

Διδασκαλίαν τῆς πλάνης, καὶ γνῶσιν τῶν εἰδώλων, ἀπεδύσω ἀληθῶς, καὶ Σταυρὸν ἡμφιάσω, ὄπλον εἰς σωτηρίαν, Κυπριανὲ παμμακάριστε. Ἐρριψας τὰς βίβλους τὰς μαγικάς, τὸν ἄνθρωπον ἀπέθου τὸν παλαιόν, καὶ ὤκησεν ἐν σοὶ θεογνωσία, ἢ τριάς ἢ ὁμοούσιος. Αὐτὴν ἰκέτευε Ἱεράρχα, σὺν Ἀγγέλοις τοῦ σωθῆναι ἡμᾶς.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σέ

Πάντων, θλιβομένων ἢ χαρά, καὶ ἀδικουμένων προστάτις, καὶ πενομένων τροφή, ξένων τε παράκλησις, χειμαζομένων λιμῆν, ἀσθενούντων ἐπίσκεψις, καταπονουμένων, σκέπη καὶ ἀντίληψις, καὶ βακτηρία τυφλῶν, Μήτηρ τοῦ Θεοῦ τοῦ ὑψίστου, σὺ ὑπάρχεις. Ἀχραντε σπεῦσον, δυσωποῦμεν ρύσασθαι τοὺς δούλους σου.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον

Εὐλόω, τοῦ Σταυροῦ σέ Ἰησοῦ, προσαναρτηθέντα ὀρθῶσα, ἢ Ἀπειρόγαμος, ἔκλαιε καὶ ἔλεγε. Τέκνον γλυκύτατον, ἵνα τι ἐγκατέλιπες, ἐμὲ τὴν τεκοῦσαν, μόνην φῶς ἀπρόσιτον, τοῦ προανάρχου Πατρός; σπεῦσον, καὶ δοξάσθητι ὅπως, δόξης ἐπιτύχωσι θείας, οἱ τὰ θεία πάθη σου δοξάζοντες.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωῆχου.

Δόξα... Ἦχος β'

Τὸν φωστήρα τὸν θεολαμπή, τὸν τοῦ Παύλου συνόμιλον, καὶ ἔργοις συμμετόχον, Κυπριανὸν εὐφημήσωμεν, μέτ' Ἀγγέλων γὰρ ἀγάλλεται, λαβὼν τὸ στέφος τῆς ἀφθαρσίας, παρὰ τοῦ μόνου Θεοῦ, καὶ Πρεσβεύει, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Ὅτε, ἐκ ξύλου σέ

Ἄλλην, κραταιὰν καταφυγὴν, καὶ ἰσχύος πύργον καὶ τεῖχος, ἀκαταμάχητον, ὄντως οὐ κεκτήμεθα, εἰμὴ σέ Πάναγνε, καὶ πρὸς σέ καταφεύγομεν, καὶ σοὶ ἐκβοῶμεν. Δέσποινα βοήθησον, μὴ ἀπολώμεθα, δεῖξον, εἰς ἡμᾶς τὴν σὴν χάριν, καὶ τῆς δυναστείας τὴν δόξαν, καὶ τῆς εὐσπλαγχνίας σου τὸ μέγεθος.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον

Ὅτε, ἢ ἀμίαντος ἀμνάς, ἔβλεψε τὸν ἴδιον ἄρνα, ἐπὶ σφαγὴν ὡς βροτόν, θέλοντα ἐλκόμενον, θρηνοῦσα ἔλεγεν, Ἀτεκνῶσαι νῦν σπεῦδεις με, Χριστὲ τὴν τεκοῦσαν, τί τοῦτο πεποίηκας, ὃ λυτρωτῆς τοῦ παντός; ὁμως, ἀνυμνῶ καὶ δοξάζω, σοῦ τὴν ὑπὲρ νοῦν τε καὶ λόγον, ἄκραν ἀγαθότητα Φιλάνθρωπε.

Ἀπολυτίκιον ᾠδὴ δ'

Καὶ τρόπων μέτοχος, καὶ θπόνων διάδοχος, τῶν Ἀποστόλων γενόμενος, τὴν πρᾶξιν εὗρες Θεόπνευστε, εἰς θεωρίας ἐπίβασιν, διὰ τοῦτο τὸν λόγον τῆς ἀληθείας ὀρθοτομῶν, καὶ τὴ πίστει ἐνήθλησας μέχρις αἵματος, Ἱερομάρτυς Κυπριανέ, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ Ἀπόλυσις

Εἰς τὸν ὀρθρον

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου καὶ τῶν Ἁγίων ὁ παρών, οὗ ἢ Ἀκροστιχίς.

Μέλπω μάκαρ σου τὴν κυπρίζουσαν χάριν.

Ὦδὴ α' ᾠδὴ δ'

Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον

Μετὰ τῆς ὑπερκοσμίου τάξεως, νὺν ἀυλιζόμενος, ὃ ἱερά καὶ θεία κεφαλή, οὐρανόθεν ἐπίβλεπον, καὶ τοὺς πιστῶς ὑμνοῦντάς σε, ταῖς σαῖς πρεσβείαις περιφρούρησον.

Ἐν ζόφῳ, τῆς ἀγνωσίας πρότερον, δεινῶς κρατούμενος, καὶ ψυχολέθροις πάθεσι σαρκός, ἀκρασία πυρούμενος, μεταβολὴν παράδοξον, εὗρες ἀθρόως Παμμακάριστε.

Λοιμῶν μὲν, ἐπὶ καθέδραν πρότερον, Πάτερ ἐκάθισας, καὶ ἐν καθέδρᾳ πάλιν τὸν Χριστόν, πρεσβυτέρων ἐδόξασας, ἀλλοιωθεὶς σαφέστατα, τὴ τοῦ Ὑψίστου θεία χάριτι.

Θεοτοκίον

Παρθένος, μετὰ τὸν τόκον ἔμεινας, αὐτὸν γὰρ τέτοκας, τὸν Ποιητὴν τῶν ὄλων καὶ Θεόν, ἀσυνήθως καὶ ξένως ἡμῖν, ἐπιφανέντα σώματι, Θεογεννητορ Μητροπάρθενε.

Ὦδὴ γ'

Ευφραίνεται ἐπὶ σοὶ

Ὡς Παῦλος πρὸς τὸν Χριστόν, τὴν τῆς ψυχῆς μεταβαλὼν ἔφεσιν, Κυπριανέ πάνσοφε, τούτου μαθητῆς ἐχρημάτισας.

Μνηστεύεται σε Χριστός, ἀντὶ χιτῶνος τῶν παθῶν δόξης σοί, καταστολὴν δωρούμενος, καὶ ἀναγεννήσεως ἔνδυμα.

Ἀλείπτῃς ἀσκητικός, προγεγονῶς καρτερικός ὑστερον, Κυπριανέ πανεύφημε, Μάρτυς ἀληθείας γεγένησαι.

Θεοτοκίον

Κυρίως καὶ ἀληθῶς, σὲ Θεοτόκον οἱ πιστοὶ σέβομεν, σὺ γὰρ Θεὸν τέτοκας, σάρκα γεγονότα πανάμωμε.

Ὁ Εἰρμὸς

«Ευφραίνεται ἐπὶ σοί, ἢ Ἐκκλησία σου Χριστέ κράζουσα. Σὺ μου ἰσχύς Κύριε, καὶ καταφυγὴ καὶ στερῆμα».

Κάθισμα ᾠδὴ πλ. δ'

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον

Παιδευθεὶς ἐν τῇ πλάνῃ ἐπιμελῶς, ὡς ὁ Παῦλος ἐκλήθη ἐξ οὐρανοῦ, σταυρῷ ὀδηγούμενος, πρὸς τὸ φῶς τὸ τῆς γνώσεως, τῆς γὰρ σεμνῆς Παρθένου, τῷ πόθῳ, φλεγόμενος, δι' αὐτῆς ἡρμόσθη, τῷ Πλάστῃ τῆς κτίσεως, ὅθεν θριαμβεύσας, τοῦ ἐχθροῦ τὸ ἀνίσχυρον, σὺν αὐτῇ κατηξίωσαι, τοῦ χοροῦ τῶν Μαρτύρων, Κυπριανέ Ἱερώτατε πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Λογισμοῖς ὀλισθαίνων τοῖς πονηροῖς, εἰς βυθὸν κατηνέχθην ἀμαρτιῶν, καὶ στένων κραυγάζω σοί, ἐκ καρδίας Πανάχαρτε. Ἐν ἐμοὶ θαυμάστωσον, τὸ πλούσιον ἔλεος, καὶ τῆς σῆς εὐσπλαγχνίας, τὸ ἄπειρον

πέλαγος, καὶ τῶν οἰκτιρμῶν σου, τὸν ἀμέτρητον πλοῦτον, καὶ δὸς μοὶ μετάνοιαν, καὶ τοῦ βίου διόρθωσιν, ἵνα πόθω κραυγάζω σοί. Πρέσβευε τῷ σῶ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δοθῆναι μοί, σὲ γὰρ ἔχω ἐλπίδα, ὁ ἀνάξιος δούλός σου.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον

Τὸν ἀμνὸν καὶ ποι.μένα καὶ λυτρωτὴν, ἡ ἀμνάς θεωροῦσα ἐν τῷ Σταυρῷ, ὠλόλυξε δακρῦουσα, καὶ πικρῶς ἀνεκραύγαζεν. Ὁ μὲν Κόσμος ἀγάλλεται, δεχόμενος τὴν λύτρωσιν, τὰ δὲ σπλάγχνα μου φλέγονται, ὀρώσης σου τὴν σταύρωσιν, ἣν πὲρ ὑπομένεις, διὰ σπλάγχνα ἐλέους, Θεὲ ὑπεράγαθε, ἀνεξίκακε Κύριε, ἡ πιστῶς ἐκβοήσωμεν. Σπλαγχνίσθητι Παρθένε ἐφ' ἡμᾶς, καὶ πταισμάτων δώρησαι τὴν ἄφεσιν, τοῖς εὐσεβῶς προσκυνοῦσιν, αὐτοῦ τὰ παθήματα.

Ὦδὴ δ'

Ἐπαρθέντα σὲ ἰδοῦσα

Ἀνανήψας θεοφάντορ τῆς πρὶν μανίας, δαιμονικὴν ἀπάτην, καὶ ψυχόλεθρον πλάνην, πᾶσαν ἐθριάμβευσας, καὶ χαίρων ἐκραύγαζες. Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ῥωμαλέως Ἰουστίνα κραταιουμένη, καὶ τὴν ἀγνὴν Παρθένον, καὶ κεχαριτωμένην σφόδρα ἰκετεύουσα, τοὺς βρόχους διέφυγες, καὶ τὰ τῶν ἐχθρῶν μηχανήματα.

Στηριζομένη τῇ πίστει τοῦ σοῦ Νυμφίου, καὶ τοῦ Σταυροῦ τὴν δύναμιν περιβεβλημένη, δαίμοσιν ἀνάλωτος, βοῶσα διέμεινας. Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Θεοτοκίον

Ὁ κατὰ φύσιν ἐλεύθερος τὴν ἰδίαν, δούλου μορφὴν ἐπτώχευσε, χρηστότητος πλούτω, Μητὲρ ἀειπάρθενε ἐκ σοῦ καθ' ὑπόστασιν, ὄλον προσλαβὼν τὸ ἀνθρώπινον.

Ὦδὴ ε'

Σὺ Κύριέ μου φῶς

Ἐπέρμαχον σαφῶς, τὴν ἀγνὴν θεομήτορα, πλουτίσασα Ἰουστίνα, τὴν σεπτὴν παρθενίαν, ἐτήρησας ἀμώμητον.

Τὸ ἔμψυχον Θεοῦ, καὶ τερπνότατον ἄγαλμα, τιμήσωμεν Ἰουστίναν, τὸ ἀπόθετον κάλλος, τὸ ἄσυλον ἀνάθη μά.

Ἡ νύμφη τοῦ Χριστοῦ, ἡ γνησία καὶ ἄσπιλος, τὴν ἄθλησιν τὴ ἀσκήσει, προσλαβοῦσα δικαίως, διπλοῦν στέφος κομίζεται.

Θεοτοκίον

Νοῦς οὐκ ἀγγελικός, οὐκ ἀνθρώπινος δύναται, τὸ ἄφραστον ἐρμηνεῦσαι καὶ παράδοξον θαῦμα, τοῦ τόκου σου Πανάχραντε.

Ὦδὴ ς'

Θύσω σοί, μετὰ φωνῆς

Κακίας, τὸν πυθμένα τὸν κάτω κατείληφας, τῆς ἀκροτάτης δὲ πάλιν, ἀρετῆς ἀνήλθες Πάτερ εἰς ὕψος, παραδόξως, ἀλλοιωθεὶς τῷ θεῷ βαπτίσματι.

Ἐπὶ ἤρξας, ὑπέρτης δαιμόνων τὸ πρότερον, ἀλλὰ Χριστοῦ θεοφάντορ, μαθητῆς ἐσύστερον ἀνεδείχθης, διαθέσει, τῶν ὀρεκτῶν ποθήσας τὸ ἔσχατον.

Πολλοὺς σύ, τῷ Δεσπότη προσήγαγες Μάρτυρας, πραγματειῶν τὴν μεγίστην, ὑποφαίνων αἵματι βραχυτάτω, βασιλείαν τῶν οὐρανῶν θεόφρον ὠνήσασθαι.

Θεοτοκίον

Ῥήξόν μου, τὰς σειρὰς τῶν πταισμάτων Θεόνυμφε, τῆς ἀμαρτίας τοῦ νόμου, τῆς ζωῆς τῷ νόμῳ ἐλευθερίαν, δωρουμένη, ἡ δοτήρα τοῦ νόμου κηύσασα.

Ὁ Εἰρμός

«Θύσω σοί, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, ἡ Ἐκκλησία βοᾷ σοί, ἐκ δαιμόνων λύθρου κεκαθαυμένη, τῷ δι' οἶκτον, ἐκ τῆς πλευρᾶς σου ρέυσαντι αἵματι».

Κοντάκιον Ἦχος πλ. δ'

Ὡς ἀπαρχὰς

Ὡς ἱεράρχην τίμιον, καὶ ἀθλητὴν στερρότατον, ἡ οἰκουμένη ἀξίως γεραίρει σε, Κυπριανὲ ἀοίδιμε, καὶ τοῖς ὕμνοις δοξάζει, τὴν ἀγίαν σου μνήμην, αἰτοῦσα πάντοτε, πταισμάτων ἄφεσιν, διὰ σοῦ δωρηθῆναι τοῖς μέλουσιν. Ἀλληλοῦϊα.

Ὁ Οἶκος

Τὸν σοφὸν ἱεράρχην τιμήσωμεν, ὡς ποιμένα σοφὸν καὶ διδάσκαλον, ὅτι ἐξ ἀκανθῶν πλάνης ἦνθησεν, ὥσπερ ῥόδον τερπνότατον, καὶ ἡμᾶς τοὺς πιστοὺς κατεμύρισεν, ἰαμάτων ὁδμαῖς καὶ βολαῖς θαυμάτων. ὥστε ψάλλειν ἡμᾶς τοῦ Δαυὶδ τὴν ᾠδὴν. Ἀλληλοῦϊα.

Σ υ ν α ξ ἄ ρ ι ο ν

Τῆ Β' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Κυπριανοῦ, καὶ Ἰουστίνης τῆς Παρθένου.

Στίχοι

- Ἀλγεῖ Σατανᾶς, τὸν πάλαι φίλον βλέπων,
- Εἶφει φιλοῦντα συνθανεῖν Ἰουστίνη.
- Τμήθη δευτερὴ σὺν Ἰουστίνῃ Κυπριανός.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Θεοφίλου τοῦ Ὁμολογητοῦ.

Στίχοι

- «Ἐναντίον μου σὴ τελευταῖα τιμία»,
- Λέγει Θεὸς σοὶ τῷ φίλῳ θεοφίλω.

Ὁ ἅγιος μάρτυς Γεώργιος, ὁ εἰς τὸ Καρατζασοῦ μαρτυρήσας ἐν ἔτει 1794, ξίφει τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὡδὴ ζ'

Ὁ διασώσας ἐν πυρὶ

Ἱεραρχίας ἐπιβάς, ἱεραρχικώτατον τύπον, τοῖς ἱεράρχαις σεαυτὸν, καὶ εἰκόνα κραυγάζων ἀνεδείξας. Ὑπερύμνητε Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

Ζωαρχικῆς τῆς δεξιᾶς, ὄντως σὴ ἀλλοίωσις Πάτερ, Κυπριανέ, ἡ καὶ σοφόν, θεηγόρον εἰργάσατο ψάλλοντα. Ὑπερύμνητε Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

Ὅπλον ἀήττητον ἡμῖν, κατὰ τοῦ ἀλάστορος Μάκαρ, σὺ ἀνεδείχθης τὰς αὐτοῦ, στηλιτεύων ἀπάτας τοῖς μέλουσιν. Ὑπερύμνητε Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον

Ὑπερουράνιοι χοροί, καὶ οἱ ἐπουράνιοι δῆμοι, ὑμολογοῦσι τὸν ἐκ σοῦ, Θεοτόκε τεχθέντα κραυγάζοντες. Ὑπερύμνητε Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

Ὡδὴ η'

Εὐφράνθητι Ἱερουσαλήμ

Σοφώτατα τῆς ἑλληνικῆς, καταπεφρόνηκας σοφίας ἔνδοξε, τῶν Ἀποστόλων δὲ τὸν θεῖον φθόγγον, Πνεύματι τὸν κρουόμενον Πάτερ, καὶ πυρίνη γλώσση τρανῶς ἐκφωνούμενον, ἀνεβόας. Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα τὸν ἔργατὸν Κύριον.

Ἀνέδραμες πρὸς τὰ ὑψηλά, καὶ ὑπερκόσμια φαιδρῶς σκηνώματα, Χριστῷ δι' αἵματος ὡς ἱερεῖον, ἄμωμον προσαγόμενος Πάτερ, καὶ θυσία ζῶσα δεκτὴ καὶ εὐάρεστος, ἀναμέλων. Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Νικώμεναι ὑπὸ τῆς ἐν σοὶ, σκηνούσης χάριτος δαιμόνων φάλαγγες, ἀποδιώκονται, καὶ δραπετεύει, πάθη Κυπριανὲ τῶν νοσοῦντων, οἱ πιστοὶ δὲ θείου φωτὸς ἐμφορούμενοι, βοῶμεν. Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον

Χορεύουσι σὺν ἀγγελικαῖς, Ἄγνη Δυνάμεσιν ἐπὶ τῷ τόκῳ σου, οἱ θεομήτορα καὶ Θεοτόκον, πίστει σὲ καταγγέλλοντες, σὺ γὰρ τὸν Δεσπότην καὶ λυτρωτὴν ἡμῶν τέτοκας, ὃ βοῶμεν. Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Ὁ Εἰρμὸς

«Εὐφράνθητι Ἱερουσαλήμ, πανηγυρίσατε οἱ ἀγαπῶντες Σιών, ὁ βασιλεὺς γὰρ εἰς τοὺς αἰῶνας, Κύριος τῶν Δυνάμεων ἦλθεν εὐλαβεῖσθω πᾶσα ἡ γῆ ἐκ προσώπου αὐτοῦ, καὶ βοάτω. Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα τὸν Κύριον».

Ὡδὴ θ'

Εὐα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς

Ἄνωθεν ἡμᾶς τοὺς εὐσεβῶς ὑμνούντάς σε, ἐποπτεύων θεία χάριτι, Κυπριανὲ σαῖς ἱκεσίαις, ἐν ὄπλῳ, εὐδοκίας στεφάνωσον, εἰρήνην καὶ σωτηρίαν βραβεύων ἡμῖν, ὡς ἱεράρχης ἐνθεώτατος.

Ῥεῖθρον ἰαμάτων δαυιλῶς ἢ κόνις σου, τοῖς ποθοῦσιν ἀναδέδεικται, σὲ γὰρ γυναῖκες θεοφόροι, ὡς θεῖον θησαυρὸν ὑποδέχονται, καὶ πρόθυμοι φανεροῦσι κρυπτόμενον, ἵνα σου πάντες ἀπολαύσωμεν.

Ἰθυον ἡμῶν πρὸς τὸν Χριστὸν Πανόλβιε, τὴν πορείαν διὰ πράξεως, καὶ θεαρέστου πολιτείας, καὶ εἰλικρινεστάτης καθάρσεως, τὴν ὄντως θεῖαν γαλήνην αἰτούμενος, ὡς ἱεράρχης συμπαθέστατος.

Θεοτοκίον

Νεύρωσον ἡμῶν τὴν τῆς ψυχῆς ἀσθένειαν, θεομήτορ τῆ δυνάμει σου, λύσον τὸ κράτος Παναγία, τῶν ἐπιτιθεμένων τοῖς δούλοις σου, ἢ κόσμῳ δικαιοσύνης τὸν Ἥλιον, ἀνερμηνεύτως ἀνατείλασα.

Ὁ Εἰρμὸς

«Εὐα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς νοσήματι, τὴν κατάραν εἴσω κίσατο, σὺ δὲ Παρθένε Θεοτόκε, τῷ τῆς κυφορίας βλαστήματι, τῷ κόσμῳ τὴν εὐλογίαν ἐξήνθησας, ὅθεν σὲ πάντες μεγαλύνομεν».

Ἐξαποστειλάριον

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε

Τὸν πρότερον ὑπάρχοντα, κακίας μύστην ὕστερον, διὰ τιμίας Παρθένου, Ἀρχιερέα φανέντα, Κυπριανὸν τὸν μέγιστον, συμφώνως μακαρίσωμεν, καὶ πρὸς αὐτὸν βοήσωμεν. Ταῖς σαῖς λιταῖς εὐμενίζου, ἡμῖν τῶν πάντων Δεσπότην.

Θεοτοκίον ὅμοιον

Χαρὰν τὴν ἀνεκλάλητον, πάναγνε ἢ κῆσασα, χαρὰς ἡμᾶς αἰώνιου, μετόχους ποιήσον πάντας, Παρθένε θεονύμφευτε, ἢ σκέπη τὸ κραταίωμα, τῶν εὐσεβῶς βοώντων σοί. Μὴ ἐπιλάθη σῶν δούλων, Θεοκυῆτορ Μαρία.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωῆχου.

Δόξα... Ἦχος πλ. δ'

Ὁ τῆς κακίας πρότερον, ἀκριβῆς ὑπέρμαχος, τῆς Ἐκκλησίας ὕστερον, ἀληθῆς διδάσκαλος, ὁ λειτουργὸς τῆς πλάνης τῶν εἰδώλων, ἀρχιερεὺς τῆς πίστεως ἐφάνη, καὶ ὁ ἀκόλαστος, σῶφρων διὰ τιμίας Παρθένου. Ἀμφοτέρων ταῖς εὐχαῖς, σῶσον ἡμᾶς Κύριε.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Ὡ τοῦ παραδόξου

Πῶς σου τὴν χάριν ὑμνήσαιμι, καὶ τὴν πολλὴν πρὸς ἐμέ, τὸν ἀνάξιον δούλόν σου, καθ' ἐκάστην πρόνοιαν, ἦν σαφῶς ἐπιδείκνυσαι; πῶς δέ σου φράσω τὴν ἀγαθότητα, καὶ τὴν ποικίλην ὄντως κυβέρνησιν; Σὺ οὖν καὶ ἔτι νῦν, εἰς αἰετὸν μου πρόσθηθι, παντὸς κακοῦ, ζῶντα καὶ θανόντα με, ἐκλυτρουμένη Σεμνή.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον

Σὲ καθηλούμενον βλέπουσα, ἐν τῷ Σταυρῷ Ἰησοῦ, καὶ τὰ πάθη δεχόμενον, ἐκουσίως Δέσποινα, ἢ Παρθένος καὶ Μήτηρ σου, Τέκνον ἐβόα, τέκνον γλυκύτατον, πληγὰς ἀδίκως, πῶς φέρεις ὁ ἰατρός; ὁ ἰασάμενος, βροτῶν τὴν ἀσθένειαν, καὶ τῆς φθορᾶς, ἅπαντας ῥυσάμενος, τὴ εὖσπλαγχνία σου.

Και ή λοιπή Ακολουθία του Όρθρου, και Απόλυσις.